

и се смѣмъ. Но, изглежда, напраздно звънимъ. Никой не се обажда отъ вжтре. Очевидно, никой нѣма тамъ.

\*

Днитѣ минаватъ, минаватъ, минаватъ, като затворени вагони на безкрайна желѣзница. И лѣтото отминава безъ да донесе нищо хубаво. Хубаво ли?

Отъ като азъ напуснахъ театъра и наехъ ателие въ града, семейнитѣ сцени и недоразумения се засилиха. Магда не иска или не може да разбере, че изкуството не съжителства съ чиновническото великомъченичество. Писалката какъ да е, но четката — не! Бюрократизмътъ въ театъра, не помалко отъ всѣки другъ, може да изсмуче душата на човѣка. Азъ още съмъ уморенъ отъ него, макаръ да работихъ само една година.

Пъкъ и какво изкуство е то, дяволъ взелъ! Обръщашъ се на бояджия! Разтваряй бои въ цѣли тенекета и каци, плѣскай съ четки колкото цѣли метли, тегли линии съ метри! За тази работа трѣбватъ мускули, рѣце и нозе, повече отъ колкото друго нѣщо. А умъ — колкото да прави изчисления и смѣтки.

Тѣ ми отхвърлиха проектитѣ за Призрацитѣ на Ибсена тѣзи декори щѣли да излѣзатъ скъпи, а параграфа билъ изчерпанъ. И иди, налей въ главата на тия бюрократи, че изкуството, ако и да цѣфти върху тора на бюджета, но нѣма нищо общо съ него, както цвѣтето съ прѣстѣта върху която расте.

Но и Магда не иска да разбере. Казва:

— Добре бе, Ваню, това е така. Добре, но сигуренъ ли си ти, че ще изкарвашъ, за да живѣемъ? Напоследъкъ нищо не работишъ за насъжния, само кжсашъ и се сърдишъ. А днесъ, особено днесъ, не бива шега и леко отнасяне съ живота. Съ въздухъ не се живѣе. Трѣбва да си приготвимъ зимнина, дърва, вжглища. Ти гледашъ презъ прѣсти навсичко. Защо мълчишъ сега?

Азъ махамъ съ ржка и влизамъ вжтре. Напоследъкъ специфично брачно безразличие ме е завладѣло. И не знамъ цѣрръ противъ него. Азъ съмъ въ лошо настроение зарадъ трилогията, тамъ е всичко.

А Магда идва подире ми. И отново започва за сжщото.

— Моля те, Магда, — ядосвамъ се най-после азъ, — не се бъркай въ моитѣ работи. Ти искашъ да имаме съ що да живѣемъ, остави на мене да се грижа какъ да изкарамъ срѣдствата. Нѣма да ви оставя гладни, не бой се! Аслж, мжжътъ се обръща на волъ за кжщата. Волъ!